

Strípky z minulosti ... Kino v Bojanově (1957 - 1978) - II. část

„Padesát sedm.“ „Co padesát sedm?“ „Padesát sedm biografů mají.“ „Poslechni, Otíku, a ty bys do té Prahy chtěl? Tobě se nelíbí ta naše vesnička? Krásná středisková?“ Ne padesát sedm, Praha měla stovku kin! Bojanovští jen jedno, ale ne všechny vesničky střediskové se mohly chlubit pravidelným filmovým promítáním.

V roce 1957 se novým československým prezidentem stal Antonín Novotný, proběhlo historicky první losování sazky Sportka, v listopadu byl do vesmíru vypuštěn Sputnik s nebohou Lajkou (česky Štěkačkou) a bojanovská obecní kronikářka se radovala, že je o bojanovské kino čím dál větší zájem, a doložila to skutečností, že se promítací dny rozšířily o středu. Zdejší kino odehrálo 96 představení, jež navštívilo 10 556 diváků. Zápis o rok později konvenuje dobové rétorice aneb Plánujeme, plníme, překračujeme:

„Vzhledem k ostatním kinům v okrese navrhl ONV, odbor pro školství a kulturu v Chrudimi, plán představení, návštěvníků a vstupného takto:

Představení: 105 Návštěvníci: 12 000 Vstupné: 25 200 Kčs

Skutečné plnění tohoto plánu naším kinem se v letošním roce projevilo takto:

Představení: 137 Návštěvníci: 13 886 Vstupné: 28 334 Kč

Představení bylo tedy splněno na 130,5 %, návštěvníci na 115,7%, vstupné na 112,5%. Celkový stav provozu kina byl pro MNV velmi uspokojivý, protože už v polovině měsíce listopadu bylo vstupné splněno, a půjčovné následkem toho sníženo z 25% na 20%, až 10%. Zisk plynul do doplňkového rozpočtu MNV. Počet sedadel zůstal jako dříve, tj. 145 míst, celkové vyprodané představení činilo 272 Kčs. Filmy byly předváděny ve středu, v sobotu a v neděli. Vedoucím kina je s. učitel Jaroslav Janeček, promítačem Josef Nevečeřal, pokladníkem František Trojan, pomocným zřízencem Jaroslav Bakeš.“

Úspěchy šly ruku v ruce se zvyšující se náročností diváků, a tak se na sklonku padesátých let dočkalo kino generální úpravy sálu - např. bylo přistavěno jeviště, staré prkenné podlahy byly vytrhány a na vybetonovanou podlahu byly položeny parkety, na balkóně byl po celé délce vybetonován schod pro jednu řadu sedadel (rázem se z těchto sedadel stala nejlepší místa v celém kinosále). Oprav se dočkala i promítací kabina - vybetonována podlaha (zkrátka betonovalo se ve velkém, když už tak už ☺), vybouráno okénko pro druhý projektor. Vše v rámci Akce Z. Investice se vyplatily, již v roce 1960 získalo bojanovské kino putovní vlajku „Nejlepší kino v okrese“. Úspěch zopakovalo i v následujícím roce.

V Bibli stojí, že po sedmi letech hojnosti přichází sedm hubených let. V roce 1963, deset let od zahájení televizního vysílání, zapůsobilo kouzlo „černobílých bedýnek“ také v Bojanově. *„I to kino je čím dál méně navštěvováno, přes veškerou agitaci a propagaci. Snad je to vlivem přibývajících množství televizorů v domácnostech občanů, či přímo odmítavý postoj občanů.“*

Situace se nelepšila ani v následujících letech, kdy zápisky v kronice viditelně zeštíhly. Co naplat, o úspěších se píše podstatně lépe a radostněji. Jedno takové vágní sdělení pochází z roku 1965: *„Návštěvnost v kině zůstala na úrovni minulých let. Některé filmy byly navštíveny více, některé méně.“*

V druhé polovině 60. let došlo k politickému tání a s ním spojené uvolňování sešněrované společnosti se projevilo i v nabídce filmů, které byly divákům nabízeny. V šedesátém šestém, pokud pomínu pár nezajímavých a dobře že zapomenutých počínů, se bylo na co koukat – z československých filmů se v Bojanově promítaly takové trháky jako Obchod na korze (získal Oskara), Lásky jedné plavovlásky (skvělý Miloš Forman), lyrický Šrámkův Stříbrný vítr, ve své době velmi napínavý film Smrt v sedle a řada dalších. Ze zahraničních filmů stojí za zmínku Poklad na Stříbrném jezeře či westernová klasika Sedm statečných. Považte, v kinech se mohl promítat film z USA!!!

V roce 1967 ukončila paní Marta Svobodová sepisování obecní kroniky a následujících deset let se pamětní knihy prakticky nikdo ani nedotkl, až poté se osiřelého „košatějšího letopisu“ ujal pan Jaroslav Janeček, ředitel ZŠ Bojanov v. v. (= ve výslužbě) a tajemník MNV.

Dlouhá pauza, normalizační otěže a změna kronikáře se bezpochyby podepsaly na duši kroniky. Vytrácely se zajímavé postřehy, přibylo politiky. První zmínka o kinu se datuje až do roku 1975: *„Vyhlášená soutěž ‚Vzorné kino k 30. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou‘ stala se pobídkou i všem našim zaměstnancům kina v úsilí v dosažení co největšího počtu návštěvníků, zvláště na filmy angažované. V měsíci ČSSP (pro mladší ročníky: ČSSP = československo - sovětského přátelství) se kino zaměřilo na přehlídku sovětského filmu. Kino dostalo Čestné uznání 14. května t. r.“*

Další zprávy pochází z let 1977-8: *„Kino ve správě MNV promítá každou středu a neděli večer od 20 hodin. Návštěvníci jsou většinou z řad mládeže. Občané středního věku a starší zůstávají u svých televizorů, málo navštěvují kino, ba i ostatní kulturní podniky v obci. V každém obydlí je televizor, v mnohých už s dvěma programy. Rádio, magnetofon jsou zcela běžnou věcí každé domácnosti. Koncem roku byl z kvalitně zvuk kina dalšími dvěma reproduktory. ... S politováním nutno konstatovat, že tato „bačkorová kultura“ se projevuje na všech ostatních kulturních akcích jak v místě, tak i v okolí.“*

Tímto závěrečným a nadmíru trefným konstatováním se s bojanovským kinem rozloučíme...☺

Přeji Vám bezvadný začátek osmičkového roku!

Lenka Simonová